Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3966/2024
09.04.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звездан Пешић, адвокат из ..., против туженог „Aptiv contact services“ доо Лесковац, чији је пуномоћник Бранко Антић адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3585/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3585/23 од 08.02.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 323/22 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је решење о отказу уговора о раду од 28.07.2022. године незаконито и да се као такво поништава. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба, у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да га врати на радно место које одговара његовим стручним и радним способностима, као недозвољена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3585/23 од 08.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени из свих законом предвиђених разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време на пословима ..., са пуним радним временом у три смене, до доношења побијаног решења од 28.07.2022. године којим му је отказан уговор о раду. Пре доношења решења, тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због учињене повреде радне дисциплине због недоласка на посао дана 30.05.2022. године, с обзиром да изостанак није оправдао. Побијаним решењем од 28.07.2022. године, донетим на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду у вези са чланом 53. став 3. тачка 1. и 7. Правилника о раду туженог, тужиоцу је отказан уговор о раду због изостанка са посла дана 30.05.2022. године и 11.07.2022. године. У оба случаја тужилац је обавестио претпостављеног о одсуству на начин предвиђен Правилником о раду туженог. Након ових изостанака са посла тужилац је и даље радио у континуитету обављајући исте послове све до одласка на годишњи одмор после чега му је престао радни однос.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев и решење туженог поништили као незаконито уз обавезу туженог да тужиоца врати на рад. Према схватању судова тужилац није упозорен за повреду радне дисциплине учињену недоласком на посао дана 11.07.2022. године, која му је спорним решењем стављена на терет, па тако му није дата могућност да се о наведеној повреди изјасни, а што решење чини незаконитим.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови оценили да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито, а за свој закључак су дали јасне и потпуне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни суд.

Одредбом члана 180. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14), послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. У упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведне основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Чланом 53. став 3. тачка 1. и 7. Правилника о раду туженог, предвиђено је да послодавац може раскинути радни однос у складу са Законом о раду, по основу непоштовања радне дисциплине од стране запосленог предвиђене законом, овим Правилником о раду, другим актом послодавца и уговором о раду, која непоштовања радне дисциплине нарочито обухватају неоправдано кашњење на рад или неоправдано одсуство са посла или неовлашћено напуштање радног места током радног времена и необавештавање послодавца о оправданом одсуству са рада у року од 3 дана од наступања привремене спречености за рад.

Правилна примена наведене законске одредбе подразумева да се у упозорењу мора навести чињенични основ који представља повреду радне обавезе и отказни

разлог у решењу којим се запосленом отказује уговор о раду, јер је смисао упозорења да се запосленом стави до знања да је својим понашањем довео до отказног разлога, као и да му се омогући да се на наводе из упозорења изјасни. Поред тога, између отказног разлога датог у упозорењу и у решењу о отказу уговора о раду мора постојати идентитет. У супротном, уколико не постоји идентитет између отказних разлога изнетих у упозорењу и у решењу од отказу, запослени се не може изјаснити о радњама које му се стављају на терет, па је на тај начин повређено и његово право на одбрану, које је заштићено наведеном законском одредбом. У конкретном случају, тужилац је упозорен да је учинио повреду радне дисциплине тако што је неоправдано изостао са посла дана 30.05.2022. године. Међутим, побијаним решењем о престанку радног односа тужиоцу је стављено на терет да је неоправдано изостао са посла 30.05.2022. године и 11.07.2022. године. Имајући ово у виду нижестепени судови основано закључују да тужилац није упозорен на неоправдани изостанак са посла 11.07.2022. године, због чега му та повреда није ни могла бити стављена на терет решењем о отказу.

Супротно наводима ревизије, непостојање основа за отказ уговора о раду, односно изостанак упозорења на другу повреду у конкретном случају (у вези недоласка на посао 11.07.2022. године) представља повреду поступка доношења одлуке о престанку радног односа, с обзиром да се отказ уговора о раду може дати само из оних разлога који су наведени у упозорењу. Поступајући другачије тужени је повредио процедуру отказивања уговора о раду, која је прописана и чланом 7. Конвенције МОР број 158**,** те није било услова да донесе решење о отказу уговора о раду.

С обзиром на утврђено, неосновано се ревизијом туженог указује да је у побијаној одлуци дошло до погрешне примене материјалног права.

Последица незаконитог отказа је реинтеграција, односно враћање запосленог на рад, у смислу члана 191. Закона о раду, па је и у овом делу правилна одлука нижестепених судова.

Са изложеног, применом одредбе члана 414. сстав 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић